

Το παιδί του Άγιου Σάββα, το μικρό μου θαυματάκι!

/ [Γενικά](#)

Φωτο:eimaimama.gr

Με αφορμή τη γιορτή της μικρούλας μου, αποφάσισα να σας γράψω και τη δική μου ιστορία εγκυμοσύνης.

Έμεινα έγκυος με την πρώτη προσπάθεια. [...]

Τελικά τεστ θετικό. Εγώ να φωνάζω από το μπάνιο ότι είναι «συν» και ο άντρας μου απο έξω να ψάχνει τις οδηγίες.

Να μην τα πολυλογώ, είχα τέλεια εγκυμοσύνη από άποψη εμετών, ζαλάδων κλπ. Δεν ένιωθα έγκυος, δούλευα κι οδηγούσα κανονικά... πέταγα!

Μέχρι που ήρθε η Β" Επιπέδου. Δεν υπήρχε παρεγκεφαλίδα. Και τι σημαίνει αυτό; Τετραπληγική η μπουμπού, με νοητική στέρηση και χαμηλά ποσοστά βιωσιμότητας.

Ακολούθησαν μέρες και νύχτες με ασταμάτητο κλάμα. Ο γυναικολόγος μου έλεγε για διακοπή κύησης, η εμβρυολόγος ήταν κατά. Εγώ πάλι ένιωθα χαμένη. Από τη μία δεν μπορούσα να σκοτώσω αυτό το ανθρωπάκι που κλώτσαγε στην κοιλιά μου και μου δήλωνε συνεχώς την παρουσία του... το παιδί μου! Από την άλλη, αν έφερνα στον κόσμο αυτό το παιδί, όταν θα έφευγα από τη ζωή, τι θα γινόταν; Ποια

θα ήταν η τύχη του; Ήμουν 50-50... Ένα ράκος...

Ο καιρός περνούσε με εμένα αναποφάσιστη. Μέρα παρά μέρα Β επιπέδου, μερικές μαγνητικές εγκεφάλου εμβρύου, αλλά τίποτα δεν άλλαζε. Στείλαμε τις εξετάσεις σε εμβρυολόγους και παιδονευρολόγους στο εξωτερικό, αλλά η απάντηση ίδια. Δεν υπάρχει παρεγκεφαλίδα! Κι εγώ σε απόγνωση...

Τάξαμε το μωρό στον Άγιο Σάββα τον Καλύμνιο, έναν Άγιο που πολύ αγαπώ, καθώς είχα πάει στο μοναστήρι του σε διακοπές, φοιτήτρια ακόμα και πολύ δέθηκα. Ο θείος μου (ιερέας) πήγε μέχρι εκεί κι έκανε παράκληση με ένα κέρινο ομοίωμα τρεις μέρες κάτω από το σκήνωμα του. Μου έφερε και μια κορδέλα να δέσω στην κοιλιά μου. Προσευχόμενοι νυχθημερόν, αλλά ομολογώ ότι δεν είχα πιστέψει...

Κι ο καιρός περνούσε με εξετάσεις και αμέτρητους υπερήχους. Θα έμπαινα στον 8ο κι ακόμα δεν είχα αποφασίσει τι θα κάνω. Μπορούσε ακόμη να γίνει διακοπή με ψεύτικες ημερομηνίες. Φρικιαστικό...

Όσπου ένα απόγευμα, εκεί που καθόμουν με τον άντρα μου, είπαμε ταυτόχρονα μέσα από την καρδιά μας «Ό,τι και να γίνει, αυτό το μωρό θα το κρατήσουμε!»

Την άλλη μέρα στον υπέρηχο είδα την εμβρυολόγο να τσιρίζει και να χοροπηδάει! Όλα ήταν τέλεια! Πολλά δάκρυα... χαράς αυτήν τη φορά! Κανείς δεν το πίστευε! Ούτε στο εξωτερικό μπορούσαν να καταλάβουν τι είχε συμβεί! Το μωρό μου ήταν καλά!

Η μικρή μου Σαββίνα είναι πλέον 5 ετών, πανέξυπνη και υγιέστατη!

Η εμβρυολόγος όταν πήγα στο τέλος να την πληρώσω μου είπε «Η πληρωμή μου θα είναι να μου φέρεις το μωρό να το δω όταν γεννηθεί». Όταν πήγα για Β επιπέδου στο δεύτερο παιδί μου, μου είπε πως ακόμα συζητούν για την περίπτωση της Σαββίνας.

Αυτό το παιδί το νιώθω ότι είναι παιδί του Αγίου Σάββα και είναι στα χέρια του αφημένη. Δε ζητάω από κανέναν να πιστέψει. Να σημειώσω ότι κι εγώ δεν ήμουν κάποιο θρησκόληπτο άτομο. Πλέον όμως, κανείς μα κανείς δεν μπορεί να κλονίσει την πίστη μου. Γιατί το δικό μου θάυμα το αγκαλιάζω και το φιλάω κάθε μέρα!

Χρόνια πολλά γλυκιά Σαββίνα!

Χρόνια πολλά θαυματάκι μου!

μαμά Αναστασία

Μας το έστειλε ο κος Αποστόλης Ζ.